

Várnagy Lajos és Tusa Erzsébet hangversenye

Kiemelkedően magasrendű muzsikálás tamai lehetünk szombaton este a Zeneművészeti Szakiskola nagytermében, Várnagy Lajos és Tusa Erzsébet hangversenyén.

Az elsőként fellépő Várnagy Lajos műsorában Beethoven Kreutzer-szonátáját és Ravel Cigány című kompozícióját hallhattuk, s mindkét mű előadásáról elismeréssel beszélhetünk. Várnagy kitűnő hegedűs, nagy stílusismerő, s nemcsak a régi művek világában mozog otthonosan, hanem kifejező erővel szólaltatja meg korunk zeneirodalmának heggedűműveit is.

Kísérője, egyben kamarapartner B. Rácz Lili volt. Elmélyült és kulturált játé-

kával nagyban hozzájárult a művek sikeres előadásához. A hangverseny második felében Tusa Erzsébet játszott.

Az immár országoshírű, ragyogó képességű művész-nő játékaról is csak dicsé-
rőleg szólhatunk. Félelmete-
sen virtuóz technikája rop-
pant nagy zenei kultúrál-
tsággal párosul. A legna-
gyobb technikai feladatokat
is játszva oldja meg, s min-
dig van ereje és ötlete ah-
hoz, hogy a legegyszerűbb
és legközismertebb motívu-
mot is egy új, eddig ismer-
etlen oldalról mutassa be.

A hangversenyen mindkét
művész nagyon szép sikert
aratótt, és több ráadásszá-
mal köszönte meg a közön-
ség kitűnő lelkesedését.

Megkerdült a földmunkát a Vidám Park helyén

A szegedi Vidám Park el-
készítéséhez sok üzem, in-
tézmeny dolgozóit ajánlottak
fel társadalmi munkát. Az
Alsótisza vidéki Vízügyi Igaz-
gatóság felajánlásához híven
megkezdte az előkészítő
földmunkát a kijelölt terü-
leten. Míg a hófúvás meg-
nem kezdődött, már nagy
mennyiségű földet »gyalul-
tak« el a kubikgödörök men-
tén. Az idő jobbra fordulása
után több dózert, azaz föld-
toló gépet is munkába állí-
tanak itt. Körülbelül két hét
alatt készülnek el a partok
eligazításával, a régi mere-
dek szélék helyett enyhe lej-
tású részüket alakítanak ki,
a leendő Vidám Park csóna-
kázóinak a kényelmére.

Közérdekű tanácskozás

Az egyetemek levelező hallgatóinak problémáiról

A szegedi üzemekben, hi-
vatalokban nem egy olyan
mérnök, jogász dolgozik, aki
munkája mellett szerezté
meg diplomáját. Általában
az a vélemény alakult ki,
hogy ezek az emberek be-
csülettel megállják a helyü-
ket, helyesen gyümölcsöz-
tetik munkájukban az egyete-
meken tanultakat. Az üze-
mek, hivatalok vezetői ép-
pen ezért igyekeznek tovább
tanulni dolgozóiknak maxi-
mális segítséget adni, hiszen
elsősorban a munkahely
részen hasznát a művelt, sok-
oldalúan képzett irányító
mérnököknek, előadók-
nak, szakmunkásoknak.

Az újságíróklubban meg-
rendezett legutóbbi közérde-
kű tanácskozáson arról be-
szélték egyetemen oktatók,
üzemvezetők, és az egyete-
mek levelező hallgatói, ho-
gyan lehetne megkönnyíteni
a tanulást, milyen segítsé-
get nyújthat az egyetem és
a munkahely.

Változtassák meg a kütelező előadások időpontját

Aránylag könnyebb dolguk
van azoknak a szegedieknek,
akik a jogtudományi kar le-
velező tagozatának hallga-
tói, hiszen problémájukat itt
helyben orvosolják. A ta-
nácskozáson mégis egy sor
jogos kérdés hangzott el. Az
utóbbi időben ugyan sokat
javult a tankönyv- és jegy-
zetellátás, de korábban sok
gondot okozott és megnehe-
zítette a tanulást, hogy köz-
vetlenül csak a vizsgák előtt
kapták meg. A joghallgatók
véleménye szerint igen he-
lyes a kötelező előadáshal-
gatás, mert így akarva-aka-
ratlanul együtt haladnak az
anyaggal. Talán jobban le-
hetne csoportosítani a tan-

anyagot és csak a legfonto-
sabb, nehezen érthető té-
mákról kellene előadást tar-
tani.

Az előadások időpontja a
szegedi hallgatóknak megfe-
lelő, de a vidékieknek nem.
A tanácskozáson résztvevő
joghallgatók elmondták, hogy
a kora délutáni órákban kel-
lene megtartani az előadás-
okat, mert a megye távolabbi
részen lakók csak másnap
érkeznek haza. Panaszként
hangzott el, hogy az állam-
vizsga anyaga és mennyisé-
ge állandóan változik. Véle-
ményük szerint, sokszor
maximális követelmény elé
állítják a hallgatókat. A ne-
gyedévesek javasolták, hogy
szüntessék meg év végén
földjogból a vizsgát, hiszen
ugyanabból az anyagból fél-
évkor már beszámoltak.

Konzultációs központot Szegednek

A szegedi jogtudományi
kar hallgatói a közreműködő
tanácskozáson arról is be-
számoltak, hogy a különböző
vállalatoknál a vezetők ho-
gyan törődnek a továbbta-
nulókkal. Például a Délma-
gyarországi Áramszolgáltató
Vállalat vezetői rendszeren-
sen érdeklődnek a levelező
hallgatóktól problémáik
iránt, s mindenben segíte-
nek. Ugyanez tapasztalható a
Szegedi Kenderfonógyárban
is. A kerületi tanácsoknál a
továbbtanulók arról panas-
kodtak, hogy az ő gondjaik-
kal keveset foglalkoznak a
vezetők. Azt is elmondták,
hogy arról ugyan van tudomá-
suk, hogy a városi tanács
apparátusának dolgozóival
rendszeresen megbeszéljük
problémáikat.

Sokkal több gondjuk és
nehézségük van a budapesti,
a miskolci és a veszprémi
egyetemen tanuló szegedi
hallgatóknak. Legnagyobb
megterhelést jelent a feluta-
zás a konzultációkra. Ezt a
kérdést jól ismerik az egye-
temek vezetői, oktatói is, és
ezen igyekeznek is segíteni.

A Műszaki és Természeti-
tudományi Egyesület szegedi
intéző bizottsága oktatási
csoportjának terve szerint
Győrhez hasonlóan, Szegeden
is létre kell hozni a konzul-
tációs központot.

Jelenleg ugyanis különö-
sen a kezdők, — a műszaki
egyetemre járó első- és má-
sodéves levelező hallgatók
azt sem tudják, kihez for-
duljanak segítségért. Az
egyetemi tananyagot ugyan
jegyzet formájában megkap-
ják, de matematikát és né-
hány elvontabb tantárgyat
segítség nélkül nem tudják
elsajátítani. A budapesti
egyetemek által kijelölt sze-
gedi oktatók instruktori mi-

nőségben foglalkoznak a le-
velező hallgatókkal, de konzul-
tációkra fel kell utazni a
két félévben általában tizen-
ötször, tizenhatszor.

A vidékiek előnytelen helyzete

Az utazásokkal kapcsolat-
ban elmondták a vidéki
egyetemre járó hallgatók,
hogy igen előnytelen anyagi
helyzetbe kerülnek. A válla-
lat — a rendelkezések szerint
— ugyan 2200 forintot aluli
fizetésűek tíz utazási költsé-
gének 50 százalékát megté-
riti, de a gyakorlat azt bizo-
nyítja, hogy a tíz felutazás
kevés. A többletutazás teljes
költségét a dolgozó fedezi.
A kérdés az lenne, hogy a
térítéses utazások számát
emeljék fel a szükségnek
megfelelően.

Az MTESZ elképzelése és
a műszaki egyetemi hallga-
tók kérése az lenne, hogy a
konzultációkat itt helyben,
Szegeden tartanák meg és a
budapesti oktatók utaznának
le. A ferasztó utazáson és
anyagi terhen kívül a buda-
pesti tartózkodás szállásgor-
dot is okoz a hallgatóknak.
Sokszor felületesen foglal-
koznak a vidéki levelező
hallgatókkal. Előfordult, hogy
időben értesítették az egye-
temet érkezésükről, és mégis
szállás nélkül maradtak
Budapesten, mert nem volt
hely a diákszállóban.

Az ideológiai tantárgyakról

Ahhoz, hogy Szegeden
konzultációs központ létesül-
jön, elsősorban a levelező
hallgatók pontos számának
ismeretere van szükség. A
Műszaki és Természeti-tudo-
mányi Egyesület oktatási bi-
zottsága ezért arra kérte a
közérdekű tanácskozáson
résztvevő egyetemi hallgató-
kat és a lapon keresztül a kör-
nyék megyéiből a műszaki
egyetemre járó levelező hall-
gatókat, hogy levélben, vagy
személyesen jelentkezzenek
az MTESZ szegedi intéző bi-
zottságánál.

A tanácskozás résztvevői
kérték, hogy ideológiai tan-
tárgyakból — melyek azono-
sak valamennyi egyetemen —
a közeljövőben Szegeden ala-
kítsanak ki konzultációs
központot. Ebben a szegedi
egyetem oktatói bizonyo-
san szívesen segítenének.

A tanácskozáson résztvevő
dr. Pólay Elemér, a Szegedi
Jogtudományi Egyetem ta-
nára a jogász szövegség ál-
tal létrehozott konzultációs
központok eredményeiről és
hiányosságairól beszélt. Az
egyetem a konzultációs köz-
pontok keretét megteremtet-
te, de a következő egy-két
év feladata lesz, hogy helyes
módszerrel is kidolgozzák.
Legjobbban bevált módszer
a hangszalagra felvett elő-
adások eljuttatása a konzul-
tációkba. Ez igen sok segí-
tséget ad a felkészüléshez, a
levelező hallgatóknak.

Kihasztnálatlan meleg víz Újszegeden és Baktóban

Kevés költséggel, társadalmi munkával fürdőt létesíthetnének

Evek óta szinte egymás
után jelentek meg hírek ar-
ról, hogy az ország különbö-
ző helyein meleg vízű fürd-
ők létesültek. A szomszédos
Békés megyében például
Gyomán és Gyulán, a föld
mélyéből feltörő gyógyvizet
sokoldalúan hasznosítják,
nagykiterjedésű fürdőt épí-
tettek, s alkalmassá tették
téli használatra is. Kiseb-
b is találunk jó példákat. A
hőmezővársárhelyi meleg
vízű uszodát már kora ta-
vasszal a szegediek is felke-
resik. Mórhalman pedig ta-
valylétfőt építettek a meleg ví-
zű népfürdőt. A közszé-
lakai társadalmi munkával
segítettek a fürdő elkészí-
tésében, s a víz a környék-
beli lakosság gyógyítására is
szolgál. Mindezt kevés ki-
adással valósították meg az
emberek örömeire.

Segíthetnének a külső városrészeket is

Már többször felvetődött,
hogy miért nincs meleg vízű
fürdő Szegeden, a »fürdő-
városban«? Igaz, az Anna-
gyógyforrás vizét már hosz-
szú évek óta hasznosítják,
de lényegében csak főleg a
téli tisztálkodásra. Az újsze-
gedi partfürdőn létesített,
most már két langyos vízű
medence, nagyon népszerű
a külső városrészekben azon-
ban nincs mód a fürdésre,
pedig erre volna lehetőség.
Az újszegedi Haladás- és a
baktói Felszabadulás Terme-
lőszövetkezetekben ugyanis

már évekkel ezelőtt fürtek
meleg vizű kutát, de ezt a
nyári időben nem hasznosít-
ják.

Érdeklődünk mindkét ter-
melőszövetkezetnél, miért
nincs fürdő? Az újszegedi
tsz-ben már létesítettek kü-
lön női és férfimosdót, azon-
kívül két méter hosszú be-
tonkadákat, ahol a szövetke-
zet dolgozói munka után
tisztálkodhatnak. Kolozsi
brigádevető mondotta a be-
szélgetéskor:

— Elkéne itt egy fürd-
medence a környékben la-
kók számára. Tárgyaltunk is
a fürdő vállalattal, de még
eddig nem jutottunk dűlőre.

Mi is szólunk!

A szövetkezetben mások
sem tudtak többet mondani
erről a függőben levő kér-
désről. A Felszabadulás Tsz-
ben először Szabó pénztáros-
tól érdeklődünk, aki nem
tudott arról, van-e fürdő a
tsz-ben vagy lesz-e. Viszont
a kertészet vezetője már
örömmel újságolta, hogy
idén csinálnak egy úgyneve-
zett »házi medencét«.

— Úgy terveztük — mon-
dotta —, hogy 12 méter hosz-
sú és hat méter széles lesz,
mellé tusolót is építünk. A
szövetkezet építőbrigádja ké-
szíti majd el, amint az idő
engedi. Termelőszövetkeze-
tünk elnöke, amikor itt jár,
mindig említi, szóljunk neki,
hívjuk fel a figyelmét a für-
dőre, hogy el ne maradjon a
medenceépítés. Nagyon jó

lesz ez, hiszen 32 fókos a vi-
zünk.

Valóban, nagyon jó lenne
az említettnek még nagyobb
medence is. Hiszen haszno-
síthatja a szövetkezet, mert
a jó úton könnyen megköze-
líthető a baktói »zöldség-
kombinát«, ahol ki lehetne
alakítani egy szép fürdőt,
köréje fákat ültetni és ked-
venc kiránduló helyévé válna
a szegedieknek. Hasonló-
képpen az újszegedi Haladás
Termelőszövetkezet barátsá-
gos környezetében, ahol
minden nyáron elzárják a
forró vizet, mert akkor nem
fogynak elszivattyúzni a
Marosba. Télen a meleghá-
zakat fűtik a vízzel, de nyá-
ron mindkét helyen kihasz-
nálatlan.

M. T.

Hetvenhat üzemi Vöröskereszt szervezet versenye

Huszonegy Vöröskereszt-
szervezet kapcsolódott be
tavaly abba a versenymoz-
galomba, amelyet a Magyar
Vöröskereszt országos felhí-
vása alapján a szegedi vö-
röskereszt városi elnöksége
kezdémenyezett az üzemi
szervezetek számára. A 21
résztvevő közül 7 szervezet
el is nyerte az »Üzemi Vö-
röskereszt Mintaszervezet«
megítélését címét jó munká-
ja, aktív és eredményes te-
vékenysége jutalmául.

Az idén már hetvenhatra
nőtt a versenyben résztvevő
szervezetek száma. Igen ko-
moly feltételei vannak a
kitüntető cím elnyerésének,
köztük például egészségügyi
állomások szervezése, vér-
adási program kidolgozása,
ingyenes véradás, tisztasági
mozgalom szervezése és szo-
ciális munka, együttműköd-
ve az üzemi szakszervezeti
bizottságokkal.

Most ezt a buta boszorkányságot találták ki. Ti meg hiszték
benne. Az a baj, a legnagyobb baj, hogy tudatlanok vagy-
tok, hogy paragon hevertetitek az észteket. Persze, szép,
nagy parádé lesz majd ott a Tisza partján, ha meggyújtják
a máglyákat. Majd megszólaltatják a város minden harang-
ját is. Az éhez, agyonsanyargatott népségnek pedig látvá-
nyosság kell, hogy ne gondoljon a maga igazi inségére.

— De hiszen a papok is azt prédikálják, hogy a boszorká-
nyok adták el az esőt!

— Ha igazi pap, ilyen nem prédikál... Szégyen; gya-
lázat, hogy meglett emberek, köztük még olyanok is, mint
te, Vak Bottyán hajdani vitéze, aki száz csatában nézett
farkaszmetét német ördögökkel, meg labanc boszorkányok-
kal, még az ilyenek is elhiszik ezeket a dajkaméséket. Hej,
Mátyás, Mátyás, ha én rajtam állna, összeszednék egy szá-
zadra való öreg kurucot a nádasokból és aztán kimondan-
ám, mint régen, hogy »Jézus nevében: Rajta!« Tudom, úgy
szétfoszlaná kardunk alatt minden boszorkánymese, mint
ahogy szétfoszlott valamikor a császári diésőség.

— Hát akkor miért nem fogsz hozzá?

— Háttha már hozzá is fogtam? Háttha hozzád is azért
jöttem?

Mátyás lehajtotta a fejét.

— Ugye, cimborám, öreg vagy már az ilyesmire. A
köszvény is szagattja a csontjaidat, a kezéd is elszakott a
kard markolatától, meg az asszony se szereti, ha kimarado-
zol éjszakára. Látod, ez itt a baj. Ellustultunk. A sült galam-
bot lessük. És ebben a nagy lustaságban könnyebb hinni
a boszorkánymesében, mint tenni valamit.

Mátyás lehajtotta a fejét. Bozontos szemöldöke össze-
rándult, cserzett homlokán mozogni kezdtek a ráncok, mu-
tatták, hogy mögöttük gondolatok viaskodnak.

— Idehallgass, Hilar atya — szólalt meg később tempa,
rekedtes hangon —, lehetséges, hogy neked van igazad...
Lehetséges... Ahogy hallgatom a szavadat, mintha csak-
ugyan ott lenne az igazság, ahová te mutatsz.

Elhallgatott újból. Bütykös kezével kihúzott néhány szal-
maszálat a boglyából és azt morzsolgatta. Aztán felvillant
tekintete mélyen, keményen belenzett régi cimborája sze-
mébe.

(Folyt. köv.)

ettől a földtől. Visszaforodult és azóta ő is éli a bűjös
kurucok reménytelen életét. De még annyi nyugatása sincs,
mint a nádvilág többi lakójának. Mintha mindig égne talpa
alatt a föld. Jön-megy szerte a szabadságtól megfosztott
országban. A szegedi rendházba nem térhet vissza, mert föl-
ismernék és a császár nagy vérdíjat tűzött a fejére. De nem
is kívánczik a csónados zárdafalak közé. Jobb az erdő, jobb
a nádas, még az országút is jobb. Mindenfelé vannak régi
cimborák, akiknek híreket, új reménysegek híreit viszi és
akikkel olyan jóízűen el lehet keseregni a jelen sivárságain.

— Én nem adtam föl a harcot, nem tettem le a kar-
dot — mondja büszkén és megsimogatja a térdéhez vont
fegyvert. — Hátha szükség lesz még rá...

— Arra már bajosan — morogja csöndesen Mátyás.

— Az Úr szándéka kifürkészhetetlen. Háttha minden
gyalázat azért szabadul ránk, hogy észhez térjünk és föl-
keljünk újból a zsarnokság ellen. Mint ez a boszorkányhisto-
ria is. — Fejével a város felé intett, Szeged felé.

Mátyás kételkedve nézett rá.

— Megérték a tüze — vett.

— Már téged is elvakítottak?

— Te kérdezel ilyet, pap léte? Te tudod a legjobban,
hogy mennyi rosszat tettek velünk azok az istentelen bo-
szorkányok. Minden bajt ők zúdítottak ránk. Bár már égne
alattuk a máglya!

— Majd azután tudjátok meg, ha már elégették azokat
a szerencsétleneket, hogy ez is csak olyan maszlag volt,
mint minden más, ami az urak konyháján készült.

— Hát mitől lenne ez a szörnyűséges szárazság? Mitől
apadtak ki a kutak? Hová lett a föld szirja, meg a hal a
Tiszából? Mitől pusztul a nép, mitől döglök a jószág? Min-
dent azok az átkozott boszorkányok rontottak meg.

— Légy ésszerű, Mátyás. Máskor is volt már inség, szá-
razság, dögvész. Győnge az ember ahhoz, hogy beleszóljon
a természet szándékaiba. Én pap vagyok, iskolát járt barát,
ha nem is láttam közről oltárt a bűjdosáson óta, de bo-
szorkánnyal, ördöggel még nem találkoztam. Ha baj van,
ha valami fenyegeti a hatalmaskodókat, mindig ki tudnak
találni valami huzugságot, amivel aztán eltérítik a tudatlan
nép figyelmét önmagukról, mint a bajok legfőbb okozójáról.

Március 21-én, szerdán

fél 5-kor

Jókai »Az aranyember«, színű 4 felvonásban. Jegyek
a színházi jegyirodában válthatók, Károly u. 15. Tele-
fon 33-65. 756

Süldőt

20 kg.-on felüli súlyban átvételi napokon, piacokon
korlátlan mennyiségben, magas áron (21—69 kg.-ig fe-
hérsz 17,— Ft, egyéb 16,50 Ft/kg.) vásárolunk.

368

Csongrád Megyei Állatforgalmi Vállalat